

[N. P. Nielsen.]

11 Mill. Kr., tænkes tilvejebragt ved en Forhøjelse af de i Lovforslaget omhandlede fælleskommunale Ejendomsskatter og den fælleskommunale Indkomstskat. Forhøjelsen af Ejendomsskatterne vil andrage knap 3 Mill. Kr., medens den foreslaaede Ændring i Indkomstskatteskalaen vil indbringe ca. 7 Mill. Kr. Ved Loven af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter var der givet Amtskommunerne Adgang til under visse Forhold at udskrive personlig Skat. Denne Adgang foreslaas ophævet. Da der er fremkommet Betænkeligheder ved Lovforslagets Bestemmelser om Opkrævning af de fælleskommunale Ejendomsskatter, foreslaas det nu at opkræve disse sammen med Stats-ejendomsskatterne. Da den Lettelse i den kommunale Skatteudskrivning, som Lovforslagets Gennemførelse vil medføre, ikke faar umiddelbar Virkning for Ejendomsskatterne i Købstæderne, hvor Ejendomsskatterne opkræves med en for 4 Aar ad Gangen fastsat Grundskyldspromille, i Mod-sætning til Forholdet i Landkommunerne, hvor Grundskyldspromillen jo kan ændres hvert Aar, foreslaas det, at denne Promille for Resten af den 4-aarige Periode nedsættes med 1,6, dog at Promillen aldrig kan nedsættes under 4. De særlige Regler, som gælder for Udskrivning af Amtsskat i de sønderjyske Amtskommuner, foreslaas ophævet fra 1. April 1938 at regne. I disse Amter udskrives Amtsskatterne jo direkte paa Sognekommunerne, men der er sikkert ikke længere nogen Anledning til at opretholde denne Særbestemmelse.

Naturligvis uden at komme ind paa en Omtale af Mindretallets Ændringsforslag ønsker jeg at udtale, at jeg har bemærket Venstres Udtalelse i Betænkningen, hvori man principielt tiltræder Tanken om en Udlig-nings Kommunerne imellem. Det er med Tilfredshed, jeg konstaterer, at der i Principet er Enighed om dette. Men samtidig kræves der i Venstres Forslag en betydelig Nedsættelse af Kommunernes Udgifter, idet der stilles efter min Opfattelse ganske uoverskuelige Forslag om Ændringer i en Række andre Love, og Venstres Forslag betyder tillige en ganske ensidig Nedsættelse af Ejendomsskatterne, ogsaa i Kommuner, hvor det ikke er paakrævet, idet Skatte-trykket, hvad der jo foreligger statistisk bevist, i en Trediedel af de egentlige Landkommuner paa ingen Maade er stort, tværtimod meget lavt. Et saadant Forslag har Flertallet ikke kunnet tiltræde.

Et andet Mindretal, de Konservative, ønsker hele Spørgsmaalet vedrørende Ind-

holdet af dette Lovforslag udsat, til Resultatet af den kommende Skattekommissions Arbejde foreligger. Den Tanke kan Flertallet heller ikke tiltræde.

Jeg ser i Dag i Dagspressen og har hørt nu her ved Folketingets Møde i Dag, at der er tilsendt Rigsdagen en Opfordring fra det saakaldte Fællesudvalg om Skatte-spørgsmaal, et Fællesudvalg, som bestaar af Repræsentanter for Dampskibsrederiforeningen, Haandværk og Industri, Grosserer-Societetet, Industriraadet og Provinshandels-kammeret. Man advarer heri mod det fore-liggende Lovforslags Vedtagelse, bl. a. med den Begrundelse, at det vil svække Kom-munalbestyrelsernes Sans for god Økonomi. Den Opfattelse er efter min Mening ganske urigtig. Det er en Paastand, som ikke kan bevises, men som man altsaa alligevel søger at bevise. Man siger ligeledes, at Lovfor-slaget vil medføre en Forøgelse af de kom-munale Skatter. Det er ikke Lovforslagets Hensigt, det tilsigter en bedre Fordeling af de kommunale Skattebyrder — det er det, der ligger til Grund for dette Lovfor-slag. Det forekommer mig for øvrigt dri-stigt, at den paagældende Organisation, der formentlig ogsaa har Medlemmer i van-skeligt stillede Kommuner, kun søger at varetage dens Medlemmers Interesser i de velstillede Kommuner. Det har sig vel ikke saadan med disse Folk, at de efterhaanden alle sammen har kunnet dække sig i Skatte-lykommuner?

Flertallet formener, at det er i høj Grad paakrævet, at der snarest træffes Lovfor-anstaltninger som dem, her er foreslaaet, og henviser bl. a. ogsaa til den Henvendelse, der foreligger fra „Udvalget for Provinsen og Hovedstaden“, som findes under Bilag 3 i Betænkningen, og hvori der i Underbilag 1 og 2 er meddelt nogle Eksempler paa Urime-ligheden i den nuværende Ordning. En Familieforsørger med 3 Børn og 2 600 Kr. i Indtægt i 1934—35 maatte saaledes betale 193 Kr. 80 Øre i Skat i en Kommune, medens i en anden en lignende Skatteyder skulde betale 37 Kr. 74 Øre. En Skatteyder med en Indtægt paa 6 000 Kr. under samme Forhold betalte i en Kommune 1 299 Kr. 60 Øre og i en anden Kommune 374 Kr. 40 Øre. Af en større Indtægt paa 30 000 Kr. betaltes der i en Kommune 9 325 Kr. 20 Øre, og en Skatteyder med samme Indtægt be-talte under lignende Forhold i en anden Kommune 3 108 Kr. Der foreligger ogsaa Eksempler fra nogle andre Kommuner, som viser, at en Skatteyder uden Børn skulde betale i 1936 i den ene Kommune af en Ind-tægt paa 3 000 Kr. 340 Kr. og i en anden